

Христосъ. Незримото правителство—това бѣше самъ сатаната—искаше да искушава цѣла България. То искушаваше, безъ успѣхъ, и уфейка отвалѣ Дунавъ за да работи изново, да устроява комитети и да навлича на народа нови бѣдствия. Невидимийтъ този Сатана е упоритъ отъ тогава когато Богъ го низвъргна отъ небето и го изгони изъ рая. Той не е преклонилъ своето чело, макаръ и да сж го учили че съ смирение може да се пробие стѣната; поразенъ и стжпканъ той изново се исправя като таралежъ и се устремява къмъ нови битки, като си говори по-латински: *usque ad finem*, а по-славянски: ако се боришъ, бори се, докжтъ не сполучишъ своето. Но ще сполучи ли въ това? Упоритъ, предусмотрителенъ, неуморимъ, той встжпва съ Славянитѣ въ стжкоатъ. Не напраздно той е Нѣмецъ по облѣклото и по права. ще пзмждри пѣкоя пѣмска игра, и послѣ ще уфейка. Той се умилква на Славянитѣ, а послѣ викъ: Славянитѣ сж робове, нека по-добрѣ тѣ да слугуватъ като робове на мене, нежели на Бога и на Неговитѣ намѣстници и избраници. Той се подиграва съ Славянитѣ въ своитѣ дружески бесѣди съ Нѣмцитѣ и Швабитѣ.

Най-напрѣдъ той подведе Богдана и запрѣгна неговитѣ казаки, послѣ водяше и води за носа и ушитѣ бѣднитѣ Поляци; неведнжжъ той е дразнялъ Сърбитѣ, силно е дотѣгвалъ на Чехитѣ, Моравцитѣ и Силезцитѣ, водялъ е на хоро Словацитѣ, Кроатитѣ и Илирийцитѣ; прѣдалъ е на растерзание Бошнацитѣ и Херцеговинцитѣ; у Черногорцитѣ и Мърлацитѣ той се распорѣжда както у дома си; Русинитѣ, Карантийцитѣ, Штирийцитѣ и Лужичанитѣ той подкокоросва къмъ лоши работи; Поморянитѣ, Лютицитѣ и Оботрититѣ той ги е далъ въ залогъ и ги е прѣдалъ съ тѣлото и душата въ властѣта на Нѣмцитѣ; Каменски, Врублевски и Побѣлски той е прѣправилъ на Штейнменцовци, Шперлинговци и цѣло стадо отъ Бинглевци, а сега се примжква до Българитѣ за да съкруши Славянството на тия ославянивши се Хунии. Той се е загиѣдилъ въ Букурещъ съ Нѣмца и е далъ на комитетитѣ лозунга—*usque ad finem*.